

KERESZTÚT

BARSI BALÁZS OFM ELMÉLKEDÉSEIVEL

Isten nélkül veszélyes visszamenni a múltba, még Jézus múltjába is. Ezért csak az ő dicsőséges test szerinti feltámadása és a lélek kiárasztása után mentek ki a tanítványok újra a Kálvária hegyére. Maga a szentlélek Isten vezette az első keresztutat, és vezetni akarja ma is, az idők végéig. Mert csak általa ismerjük fel Jézusban az örök Atya fiát, aki minden idők előtt fogva létezett, akiben teremtett az Atya mindent a mennyben és a földön, s aki ugyanazon Szentlélek erejéből a szent szűz méhében emberré lett, és e világra született. A szentlélek Isten megadta nekünk a hit teljességét. Ő tárta fel nekünk, hogy a Názareti Jézus személye, énje nem teremtett emberi személy, hanem maga a második Isteni személy a logosz, akit az Atyaisten fiának ismertünk meg. Ezért a keresztútjárás nem saját fájdalmaink siratása, hanem a hit megrendítő útja, amelyen megtapasztaljuk, hogy Isten a szeretet. A keresztút az elviselhetetlen mértékben felborult arányok helyreállítása, és az örökkévaló Isten végtelen dicsőségének kinyilvánítása. Nem ragyogás, hanem véres agónia, szeretetből, értünk.

I | Jézust halálra ítélik

Szinte elviselhetetlen ez a jelenet. Akkor kezükbe adá őt Pilátus, hogy megfeszítsék. Kit? Az élő Istent, aki emberré lett irántam való szeretetből. Lelkemben undor, utálat és gyűlölet kezd kavarni a hatalom iránt, mert képes igazságtalanul, kirakatperben elítélni magát az ártatlanságot. Papi fejedelmek és római jog, civil hatalom... Hogy ne gyűlöljelek titeket, amikor halálos ítéletet mondtak arra, akit az én lelkem szeret? De ha engedek a gyűlöletnek, éppen olyan távol kerülök tőled, örök szeretet, mint az ellenségeid. Mert keresztutat járni annyi, mint átalakulni. A keresztút kívülről nézve egy bestiális gyilkosság útja. Jézus szívében azonban a megváltás, a megbocsátás, a feloldozás, tehát az élet útja. Megdöbbenek. Hányszor jártam keresztutat! De az mind a magam keresztútja volt? Most valóban a nyomodba akarok lépni, Jézusom. Alakítsd szívemet a te szent szíved szerint. Alakítsd, hogy annak, aki elítél, én megbocsássak. Mert csak az irgalomnak van jövője.

II | Jézus vállalára veszi a keresztet

Mi a kereszt? Nem jámborságból választott, apró kicsi lemondás. Nem kellemetlenség és a földi étellel járó kisebb-nagyobb szenvedés, nem. A kereszt az az egyetlen valami, amiért annyit könyörögtem, hogy meg ne történjék az életemben. És mégis megtörtént. Ami miatt inkább minden mást elviseltem volna, a kereszt annak megtörténe, amit végképp nem akartam. Jézus nem kereste a keresztet. Könyörgött, hangos és könnyes imádsággal az atyához, hogy vegye el tőle. Úgy félt és rettegett, hogy véres veríték borította el arcát. A fényes Istenarcot vér és fájdalom fedi. Akkor lesz a csoda árán elkerülhetetlen szörnyűségből megváltásunk szent keresztje, amikor Jézus így imádkozott: *De ne az én akaratom legyen meg hanem a tiéd.* Jézusban két természet van, emberi és isteni. De személye a második Isteni személy. Tehát két akarata van. Most emberi akaratát beleveti a mennyei Atya akaratába. Nem azt akarja, amit kivégzői, hanem azt, amit az atya. Akkor lesz az elkerülhetetlen, a rettenetes, a „csak ez meg ne történjen” eseményből megváltó kereszt, ha belevetem én is magamat Jézussal együtt a mennyei Atya karjaiba és megbízom benne, mert ő a semmiből teremtett és boldog örök életre hív. Hogy láthatnám én át az Ő terveit?

III | Jézus először esik el a kereszttel

Valahol olvastam, hogy egyszerű emberek beszélgettek, és az egyik a következő hasonlattal zárta rövidre a témát: az ember egy kis hangya, az Isten egy medve, mi köze lehet egy hangyának a medvéhez. Félő, hogy nem egyszerű emberek, hanem sok művelt, tanult keresztény végül is egyetért ezzel. Istenem, végigolvasták ezek egyszer is a passiót? Végigjártak egyetlen keresztutat hittel, megrendült lélekkel? Hát nem éppen az isten olyan ebben a világban mint egy kis hangya és nem a világ hatalmasságai az őt eltipró medve? Miért olvasod visszajára az evangéliumot? Miért káromkods, mondván könnyű volt Jézusnak, neked meg nehéz? Nem. Istennek nehéz, aki egész istenségével szereti a szabad akaratú, de ellene lázadt embert. Hát nem látod őt tántorogni a kereszt alatt? Első elesésének rettenetes zuhanását képtelen vagy felfogni? Megbotlott, vagy valaki meglökte? Zuhan az Isten szent fia és elterül a Földön. De tovább szeret.

IV | Jézus szent Anyjával találkozik

Nemcsak a fiú találkozik most az édesanyjával hanem a Megváltó az előre megváltottal. A szent szüzet a mennyei Atya, fia kereszthalálának érdemeivel, megóvta az áteredő büntől. Íme itt áll a Megváltó szenvedés remekműve: az Istenre zseniális asszony, Mária. Az Úrjézus erőt kap ettől a találkozástól, mert keserves szenvedésének remekművét látja e pillanatban: az ő édesanyját, a kegyelemmel teljeset. A keresztút nem csupán emberi érzések útja – az is, – hanem a világtörténelem egybefoglalása. Isten örök tervének és az ellene lázadt emberiségnek a találkozása, a kereszteződése. A keresztút nem egy utca csupán Jeruzsálemben hanem a világtörténelem és a kozmosz értelme Horizontunknak ki kell tágnia Isten terveinek méreteire és ebben a hatalmas méretű világban ott áll Mária, aki bár Ádám ivadéka, mégsem örökölte az Isten elleni lázadás gyalázatát, mert úgy tetszett az Istennek, hogy fia megváltó halálának érdemeit kétféleképpen osztja ki. Minket, miután elestünk, fölemelt, Szent fia elesései által – Máriát viszont nem engedte elesni, szent fia érdemei által. A Szűzanya méhében a szentlélektől fogant ez a gyermek, de ennek a gyermeknek megváltó szenvedése erőterébe volt beemelve az anya, fogantatása pillanatától kezdve. Ó, szeplőtelen Istenszülő! Új Éva! Minden élő Anyja! Imádkozzál éretünk, bűnösökért, most és halálunk óráján, ámen.

V | Cirenei Simon segít Jézusnak a keresztet hordozni

Cirenei Simon vallomása: Sohase fogom elfelejteni az Úr Jézus arcát. Azt a végtelen jóságot, ahogy egy pillanatra rám tekintett, amikor a katonák levették a válláról a keresztet, és engem kényszerítettek arra, hogy vigyem. Most, hogy már az ő híve lettem és ismerem őt, a szentlélek kegyelme folytán elég rágondolni erre a pillanatra, amikor átvettem keresztjét, és minden, ami keserű az életben, nekem édes lesz, és ami nehéz, könnyűvé válik. Akkor nem tudtam, kinek a keresztjét viszem. Most tudom. Ó, áldott nap! Ó, áldott útszakasz! Életem legnagyobb dicsősége! Mert nekem volt fenntartva a világ teremtése óta, hogy vigyem annak a keresztjét, aki elveszi a világ bűneit. Hogy vállaimra vehetem azt a szörnyű gerendát, amelyből az élet fája lett. Azóta minden teher, amelyet testvéreimtől átveszek, az Úr keresztjét juttatja eszembe. Ő mondta: amit egynek tesztek a legkisebbek közül, nekem teszitek. Ne irigykedjetek rám, testvéreim, mert én akkor ebből semmit se tudtam. Ti, ismerve őt, tanítását, bármikor átvehetitek keresztjét és vihetitek egy-egy útszakaszon. Minden áldott nap, amikor őt ismerve, őt szeretve átveszitek egymás terhét.

VI | Szent Veronika

Nem kitalált szereplő Jézus keresztútján, egy a sok közül. Az asszonyok közül, akik követték őt, téged nem kényszerített senki, Veronika, hogy segíts a szenvedő Jézuson, mint ahogy cirenei Simont kényszerítették. Téged belső kényszer hajtott: az a kényszer, amelyet az asszonyi szívbe beleültetett a Teremtő. Ó, romlatlan, tiszta asszony, Veronika! Anyai szíved Istentől kapott ösztönétől hajtva áttörtél politikán, katonaságon, ideológiákon, hazug kirakatperen. Ki egy pillanatra leállítottad a menetet, azt a szörnyű halálmenetelést, mely az ártatlanul megölt Ábel óta tart, az utolsó kivégzésig. Ki leállítottad a megváltás útján lépdelő Istenembert, ki egy pillanatra fel függesztetted e romlott és Istentől elrugaszkodott világ menetét, hogy puha illatos fehér kendőddel letöröld annak arcát, akit angyalok és arkangyalok szemlélnek, aki a láthatatlan Isten képmása, a teremtés elsőszülöttje. Szeretném megtanulni tőled, Szent Veronika, hogy a kereszténység mindenekelőtt: egy arc. Isten véres arca.

VII | Jézus másodszor esik el a kereszttel

Most saját eleséseinkre gondolok. Jézus elesései megváltó, minket felemelő elesések. A mi eleséseink a bűnök. Első elesésünk mintha véletlen lenne csupán: a kísértés meglegyint, az akarat megszédül. Nem teljes akarattal, de igenis vétkezünk. Aztán jön életünk dele a második eleséssel, amikor elveszik szemünk elől az örök élet távlata, amikor a hívő ember is valamiképpen materialistává lesz, mert érzi, ez az élet kicsúszik a kezéből. Mégis teljes erejével ebbe az életbe akar kapaszkodni – zuhan, elesik. Egyedül Jézus ártatlan esései mentenek meg minket. Feloldozást csak azért nyerhetünk, mert a mi urunk elesett értünk. De óvakodj a végső eleséstől, amibe már nem fáradtság, a megszokottság visz bele, hanem a reménytelenség, a csüggedés, az elhagyatottság. Ó, értem első Jézusom, ne hagyj végleg elterülni a Földön! Add szívembe feltámadásod és az örök élet reménységét, és emelj fel engem, akiért ezt a rettenetes utat végigjártad!

VIII | Jeruzsálem asszonyai

Amióta elítélték, egy szót sem szólt. A keresztút az néma út. Egyetlen egyszer szólt: Jeruzsálem leányai! Ne miattam sírjatok, sírjatok inkább magatok és gyermekeitek miatt! Jönnek majd napok, amikor azt fogjátok mondani, boldogok a magtalanok, és az asszonyok, akik nem szültek

és nem szoptattak. Majd akkor azt kiáltjátok a hegyeknek, szakadjatok ránk, és a domboknak, takarjatok be. Ha így tesznek a zöldellő fával, mi lesz a sorsa az elszáradottnak? Két zelótát is megfeszítenek vele együtt. Honfitársaik galileai gerillaharcosok, akik nem nyugszanak bele a római igába. Gyilkos akcióikban nem vállal velük sorsközösséget a Megváltó. Ügyüket száraz ágnak nevezi, elveszett vállalkozásnak, a saját ügyét zöldellő ágnak. Mert ő Istenben gyökerező szőlőtőke és Atyjára bízta életét. Amíg ezek a honfitársak erőszakkal támadtak a rómaiakra, ő nem tartott velük, de most, hogy ők lettek erőszak áldozatai, szolidaritást vállal velük és a hozzá fordulónak Örök életet ígér: még ma velem leszel a paradicsomban. Csak annak az ügynek van jövője, amely Jézus Krisztus ügye: a megváltásnak és a megváltott embernek.

IX | Jézus harmadszor esik el a kereszttel

Mert a gyöngeségben van az erő. Nem akármilyen gyöngeségben, hanem a tiszta szeretet gyöngeségében. Az a szeretet, mely képes gyűlöletté válni, képes visszaütni, csak azt nyilvánítja ki magáról, hogy sohasem volt szeretet, csak a szeretet többé kevésbé sikerült utánzata. Ha most az Istenember dicsőségesen felemelkedne a földről és az őt kísérő katonákat, Pilátust, a papi fejedelmeket egyetlen szavával földre terítené, akkor csak arról tenne tanúságot, hogy ő sem szeretett. Hogy szeretete mindig is magában rejtette a gyilkos erőszakot, a visszavágás lehetőségét – csak eddig türtőztette magát. Eddig édességgel, gyöngéd szeretettel, evangéliummal, mostantól viszont gyilkolni képes erővel és hatalommal cselekedne. Éppen ezt várják tőle Isten nevében. Majd keresztje alatt ezt ordítózzák: ha Isten fia vagy, szállj le a keresztről, és hiszünk neked. Nem neki hinnének, hanem a romlott, bűnös szívük által megalkotott bálvány-istennek. Egy olyan istenségnek, akik odavág. Aki megsemmisít, aki nem csak szeretni tud, de gyűlölni is. Ám ez az ő részükről nem megtérés lenne, hanem politikai felsorakozás az erősebbnek bizonyult vezér mögé. Jézus éppen ezért gyöngé, éppen ezért hal meg, hogy kinyilatkoztassa az Atyát, akit csak szeretet. Isten a szeretet.

Isten nem mindenható? Nem. Isten nem mindentudó? Nem. Isten nem örökkévaló? Nem. Isten nem a legerősebb? Nem. Isten a szeretet, de ez a szeretet mindenható, ez a szeretet mindentudó, ez a szeretet örökkévaló, ez a szeretet erősebb, mint a halál.

X | Jézust megfosztják ruháitól

Elosztották maguk között ruháimat, köntösömre sorsot vetettek.

Ő is mezítelenül jött e világra, de anyja pólyába takarta, és jászolba fektette. Az ő anyja, az áldott az asszonyok között, a kegyelemmel teljes, aki az egész univerzum nevében fogadta teremtőjét. De íme, most durva kezek letépik anyja által szőtt ruháit. Mindentől megfosztja a bűnös emberiség az emberré lett Istent, és nem marad semmije, csak a teste. Ecce homo. Íme az ember. Íme az Isten. Ezzel is azt üzeni, érted lettem emberré, ó ember! Nekem semmi sem kell ebből a világból csak te, akit szeretek, s akinek emberi természetével örökké egyesültem. Most mindent elvettél tőlem, de emberi természetemet el nem veheted. Az nem ruha, amit felöltöttem. Én nem „vettem föl” emberségedet. Hanem emberré lettem érted, hogy Istenségemmel megajándékozzalak téged.

XI | Jézust a keresztre szegezik

Elkezdődött maga az áldozat, a háromórás agónia déli 12 órától délután 3-ig, a szeretet agóniája. Átvert kezéből-lábából patakzik a vér. Ez a vér jobban kiállt a földről az égre, mint Ábel vére. Hathatósabb ez a kiáltás, mert nem bosszúért, hanem irgalomért kiált. Hallgasd csak! Atyám,

bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek. Valóban nem tudják? Azt igenis tudják, hogy egy ártatlant ítétek halálra. Azt igenis tudják, hogy arra emeltek kezét, aki csak jót tett. Azt nagyon is tudják, hogy kirakatpert rendeztek. Sötét, zavaros, önző érdekek hálóját szőtték egybe saját ellenségeikkel. Annak nagyon is a tudatában vannak, hogy hamis tanúkat fogadtak fel, hogy Júdásnak pénzt adtak, tudják, hogy prófétát gyilkoltak meg, tudják, hogy Isten utolsó követét némították el, tudják, hogy saját élő lelkiismeretük ellen akarnak elkövetni öngyilkosságot. Túl sokat tudnak ahhoz, hogy ezt az örült gyilkosságot ne kövessék el. Megtették. Az igaz, nem tudták, hogy Isten fiára emeltek kezét, de hogy az Isten képére alkotott embert ölnek meg, azt tudták. Uram Jézus, bizony rászorulunk Atyádhoz intézett könyörgésedre. Istengyilkos emberiség vagyunk, mentségünk nincs. De a te imádságod örökre megmentett minket. Térden állva hallgatom a lelkem mélyén: Atyám, bocsáss meg nekik!

XII | Jézus meghal a kereszten

Jézus mondá: beteljesedett. És lehajtván fejét kiadá lelkét. Beteljesedett a mi megváltásunk műve. Át van törve az ég. A tékozló fiú hazatérhet, ha ráunt a disznók eledelére. Az atyai ház ajtaja kitárva. Szabad utunk van az Atyához fia által az egy lélekben. Mit várhatnék még az életemben? Mit várhatna az ember még a történelemben? Minden beteljesedett. Lehajtván fejét, kiadá lelkét. Átadta szent lelkét az egyháznak. Máriának, Jánosnak, nekünk. Ránk hagyta leheletét, aki az Atya lehelete is, közös leheletük, közös életük a harmadik isteni személy, a teremő lélek, az újjáteremő lélek, ki halottakat életre támaszt. Az igazság lelke, ki elvezeti egyházát ebben a zavaros világban is a teljes igazságra.

Ránk hagyta csöndjét is. A Golgotán beállt csönd nem rémisztő nekünk, akik megkaptuk a szentlelkét.

A tabernákulum csöndje az.

XIII | Jézus testét leveszik a keresztről

Íme Betlehem beteljesedve. A betlehemi éjszakán a Szűzanya ölelte át a világba érkezett Istenembert, de most, hogy a Fiú Atyjához távozott, halott testét tartja karjaiban. Mert Mária méhe és a sziklabarlang mélye egy és ugyanaz. A teremő Szentlélek ereje indította el Isten fia emberi életét az anyaméhben, és a teremő Szentlélek támasztja fel örök dicsőségre emberi testét a sziklabarlang mélyén.

Dicső szűze szent szüzeknek!
Hadd ízleljem kelyhedet meg!
Add nékem fájdalmait!
Add tisztelnem, add viselnem
és nem felednem holt szerelmem,
Krisztusomnak kínjait!

XIV | Jézus holttestét sírba helyezik

Volt pedig azon a helyen, ahol őt megfeszítették, egy kert, és a kertben egy új sírbolt, amelyben még senki sem feküdt, azért oda tették Jézust.

A történet egy kertben kezdődött. Miféle történet? Hát A TÖRTÉNET. Az egyetlen Isten és ember története a paradicsomkertben, ahol a fán győztes Sátánt most a keresztfán győzte le urunk, Jézus Krisztus, az igazi Ádám. A történet beteljesült, de nem ért a végére. Minden

embernek szabad útja nyílt az élet fáájához, a Szentháromság Isten belső örök életéhez, Jézus Krisztus szent keresztje által. Most valóban megpihenhet az Úr. Siessünk mi is belépni az ő nyugalamába, amíg lehet. Amíg e földön élünk. Belépni az ő nyugalamába azt jelenti, hogy megteszük a nagy lépést: átmegyünk a halálból az életbe, még e földi életünk napjaiban, amikor meghalunk a bűnnek, és vele eltemetkezve Istenben föltámadunk.
Ámen.